

give mig Ret, men ikke desmindre maa jeg gaa ud fra, at vi staa over for en Situation, som kan føre til, at denne Skatte-reform kan blive gennemført, og jeg ønsker ganske vist da ogsaa at kunne gaa ud fra, at vi ikke samtidig i for høj en Grad svække Statens Finanser. Derfor maa det for mig staa som en Fordring, at naar man gaar til en Gennemførelse af de to Love, som ville gøre et Greb ned i Statskassen, at vi da tillige gaa med til de Love, som igen kunne fylde den. Naar man altsaa for igen at fylde Statskassen vedtager en Formue- og Indkomstskat, vil det i denne Sammenhæng være naturligt samtidig at vedtage en Forhøjelse af Skatten paa Alkohol. Jeg kan ikke følge den ærede Ordfører i de Muligheder, som kunne ligge for, naar man enedes om en Toldlov, som ikke bragte nogen Indtægtsnedgang eller kun en forsyndende Indtægtsnedgang. Jeg maa foreløbig se paa Situationen, som den foreligger, og det er den, at vi have sendt op til Landstinget de to Forslag vedrørende de direkte Skatter, og at vi staa over for en af de nærmeste Dage at sende Toldloven op i en Skikkelse, der i det hele vil betegne en betydelig Nedgang paa de indirekte Skatter. Jeg antager og haaber nu ganske vist, at Landstinget ikke vil vedtage denne Toldlov, saaledes som den bliver sendt op. Der er først og fremmest flere Punkter særlig ogsaa over for Beskyttelsen, hvor jeg haaber, at man vil forlange ikke uvæsentlig mere, end denne Toldlov byder. Ganske vist har der været en Forstaaelse mellem en tidligere Regering og det daværende Folketing om en Del af denne Toldlov, men lige saa sikkert er det, at Landstinget endnu aldrig har givet sin Tilslutning paa disse Punkter. Men med en Del Ændringer antager jeg det ikke desto mindre for ikke usandsynligt, at man vil kunne naa til en Forstaaelse med Landstinget om en Toldlov, og at et Led i denne Forstaaelse — da ganske naturligt — vil kunne være en Nedgang i de paa Livsforholdene gældende Toldsatser. Og denne Nedgang er da en af dem, der maa kompenseres, og efter min Mening med Rette kan kompenseres ved Forhøjelse af Alkoholafgiften. Mit Syn paa de indirekte Skatter, er nemlig noget forskelligt fra det der i Reglen gøres gældende her i Tinget, og væsentlig forskelligt fra det, der kom til Orde fra det ærede Medlem for Æbeltoft. De indirekte Skatter ere her i Landet ganske sikkert ikke højere end de med

god Grund kunne have Lov til at være og med Nødvendighed maa vedblive at være, hvis vi skulle gaa en frodig Reformtid i Møde, hvor Staten skal kunne løse nogle af de mange foreliggende Opgaver. Der kan være enkelte Nødvendighedsartikler, hvorpaa man maaske vil kunne gaa til nogen Nedsættelse, men i det hele og store hvile de indirekte Skatter lettere paa Befolkningen her end i de fleste andre Lande f. Eks. betydeligt lettere pr. Individ end i det parlamentarisk styrede England. Ganske vist kan jeg være enig med den sidste ærede Taler i, at man maaske kunde ønske at faa større Indtægt paa de indirekte Skatter gennem en højere Luksustold end hidtil forudsat. Men meget væsentligt vil der ikke derved kunne naas. Derfor er det, at jeg mener, at de Nedsættelser, som sikkert ville være nødvendige, hvis vi skulle naa til Forstaaelse om en Toldlov, med Rette kunne forlanges skaffet til Veje inden for de indirekte Skatters Ramme, og at man herimellem blandt andre vil kunne forsvare, at forhøje Skatten paa Alkohol. Jeg har nemlig ligesom nu udtalt af det ærede Medlem for Æbeltoft ikke nogen Sinde kunnet gaa med til at betragte Brændevin som en Nødvendighedsartikel. Paa dette Punkt har i øvrigt i Aarenes Løb vort Syn nærmet sig ganske betydelig til hinanden, fra den Gang vi oprindelig mødtes i Politiken. Fordi jeg altsaa ikke kan ønske en Nedgang i de indirekte Skatter, kan jeg finde det forsvarligt, at man i Forbindelse med en Toldlov forlanger en Forhøjelse af Brændevinsafgiften, uagtet den Lov herom, som foreligger, hverken forekommer mig at være et Ideal eller i sin Anvendelse opfylder just, hvad jeg kunde ønske. Den foreslaaede Forøgelse af Alkoholskatten har nemlig for mig, i højere Grad end jeg kunde ønske, kun et finansielt Formaal. Jeg kan ikke komme bort fra, hvad da heldigvis mange andre rundt i Landet den Dag i Dag mene, at vi ved en Forhøjelse af Alkoholskatten ogsaa ville kunne opnaa det Gode at formindske Brændevinsdrikingen. Det kan godt forliges med, at det er en Skat, der ikke svinder bort. Men gjorde den det, saa var det saa meget bedre, saa blev der Raad til at faa den erstattet. Jeg ved godt at det siges, at denne Opfattelse nu er mindre gængs. Jeg tror det egentlig ikke. Der er ganske vist adskillige Afholdsmænd — det er dog langt fra alle — der mene, at det ikke er ved en Alkoholdsbekæmpelse, at man skal ramme Drikkeriet, men ved at mane til Afhold